

Leven op de bovenverdieping, slapen op de begane grond

Wolvenkrabben in een rijhuis

Om Ynskes typische rijhuis lichter en leefbaarder te maken, werd het traditionele plan gewoon omgedraaid: de slaapkamers zitten beneden, de leefruimtes en buitenruimte boven. Eenmaal je het resultaat ervaart, besef je hoe logisch die ingreep is.

ELINE MAEYENS, FOTO'S LISA VAN DAMME

De knusse zitruimte, die aansluit bij het dakterras.

Tweede renovatie

Ynske De Bruyne woont al dertien jaar in Sint-Amandsberg, op een boogscheut van het centrum van Gent. Op zoek naar een betaalbare woonst botste ze op een huis in een van de mooiste straten van de wijk. 'Ik heb toen alle noodzakelijke verbouwingen gedaan: nieuwe ramen, cv, badkamer, keukentje. Maar na tien jaar begonnen het minuscule koertje en het donkere huis me echt tegen te vallen. Ik dacht dat een nieuwe woonst me misschien de oplossing zou bieden die ik zocht, maar tijdens die zoektocht kwam ik tot de constatacie dat ik hier wel erg goed woon wat ligging en buurt betreft.'

Ynske besloot het dan ook anders aan te pakken. 'Ik ben in 2015 op zoek gegaan naar een architect voor een tweede, ingrijpendere verbouwing.' Ze kwam bij architect Tim Peeters terecht, die twee straten verder woont en werkt. 'Hij vroeg me: wat wil je? En vandaaruit zijn we vertrokken. Dat klinkt evident, maar het viel me op dat niet elke architect zo werkt.'

Ondersteboven

Voor de architect was dit een atypisch project. Tim Peeters: 'Ynske had een bepalende wens: een dakterras met zicht over de stad. Ik bedacht erbij dat het nog beter zou zijn als dat dakterras gekoppeld zou zijn aan de woonkamer. De oude keuken beneden moest bruikbaar blijven tijdens de bouw van de nieuwe, en we waren op zoek naar meer licht en zicht voor de woonkamers. Er was dan ook maar één logisch voorstel: het plan van de woning volledig om draaien.'

En zo geschiedde ook: de slaapkamers en badkamer bevinden zich vandaag op het gelijkvloers, en via de trap kom je eerst in de keuken en eetplaats, daarna in de zitruimte, en daarna op het dakterras. 'Toen Tim met dat plan kwam aanzetten, dacht ik gedurende twee minuten: oei. En daarna was ik mee.' Ynske lacht.

Het dakterras werd gebouwd waar vroeger een slaapkamer zat. 'Het terras hebben we zo hoog mogelijk geplaatst, zodat het plafond van de eetplaats omhooggetrokken kon worden. Die extra ruimte definieert de kamer, centraal in huis. Die ruimte is zo licht mogelijk ingevuld. De zitruimte, een niveau hoger, is de meest knusse en afgezonderde ruimte. Ook dat is logisch.'

Ynske vindt het heerlijk dat ze vanuit haar zetel de hele straat en de lucht kan overschouwen, terwijl niemand haar kan zien zitten.

Harmonie

Wie de voorgevel van de woning ziet, kan niet meteen aflezen of het huis verbouwd is of niet. 'Dat was helemaal de bedoeling', aldus de architect. 'In de nieuwe ingrepen hebben we bewust ge-

zocht naar harmonie met de art deco-elementen. Het hoge raam en het balkon vormen een ranke nieuwe bovenbouw op de zware sokkel van de woning.'

Het ritme van het grote raam verwijst naar het raam dat eronder zit. Het gietijzer uit de oorspronkelijke artdeco-deur werd bewaard, en het houtwerk werd perfect gekopieerd naar het origineel. Zo heeft Ynske nu een veilige en stevige versie van de deur die ze zo graag zag.

De bakstenen werden chemisch gereinigd, zodat de gevel weer intens van kleur en uitstraling is. Het blauwe schrijnwerk is nieuw. 'Die kleur hebben we gekozen door fotocollages te vergelijken: we gaven het schrijnwerk telkens een andere kleur om te zien wat het best bij de rode, geelbeige tinten van de andere elementen zou passen. Zo kom je vaak uit bij onverwachte maar passende kleuren.' De blauwe tint bleek de winnaar en is inderdaad perfect in harmonie met de andere gevelelementen.

Punch

Ook binnen bekend dit project kleur. 'Het enige wat ik zeker wist wat afwerking betreft, is dat ik een houten vloer wilde', vertelt Ynske. Voor de rest mocht Tim suggesties doen zoveel hij wou: 'Het was leuk om zo ver te mogen meedenken over het interieur. Ik houd wel van wat punch in woningen en werk graag met kleur. Vaak houden klanten het liever bij wit, omdat ze dat minder riskant vinden. Dus ik ben blij als een opdrachtgever, zoals Ynske, wel voor kleur en karakter wil gaan.'

De centrale ruimte in het huis is opgevat als witte doos, en de keuken en zitplaats vormen daar respectievelijk een nachtblauwe en koraalrode doos naast. De trap is donker, ook aan de onderkant, zodat hij als een slang doorheen het huis kronkelt.

'De kleurindeling maakt de orde van het huis leesbaar.' De kleuren geven het interieur meer schwing en counteren de overvloed aan daglicht die zowel vooraan als achteraan binnenvalt. De open trapgang benadrukt de openheid van de woning. 'Als ik naar beneden wandel vanuit mijn zit-hoek, zie ik een uitgestrekte kasseivlakte. Kijk ik naar boven, dan zie ik lucht en overvliegende gierzwaluwen.' Ynske houdt duidelijk van de vele doorzichten in haar omgekeerde huis.

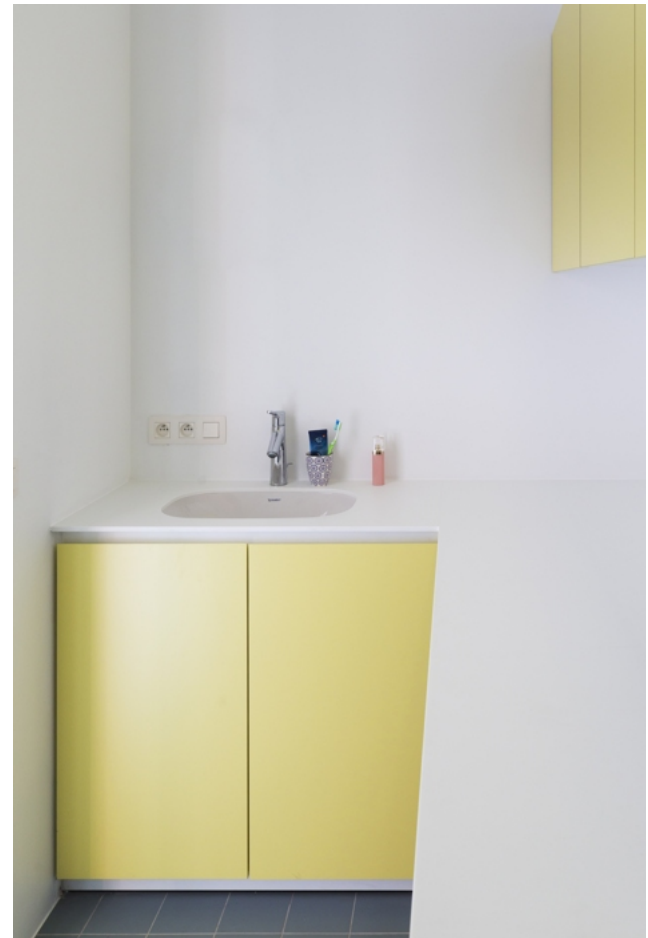
Eiland op wielen

De keuken, die de meest centrale plek in huis inpalmt, is ook van de hand van de architect. 'Dat is eigenlijk een heel simpel plan: de ene wand is een grote berging, in de andere wand zitten de kookplaten en afwasbakken. Wat de eenvoud een beetje doorbreekt, is het eiland op wielen met twee kruk-

De keuken, op de eerste verdieping.

Vanuit haar zetel kan Ynske de hele straat en de lucht overschouwen, terwijl niemand haar kan zien zitten

ken, dat je overal kan aanschouwen.

Ynske: 'Meestal staat het aan de nis in de kastenwand, maar als er bezoek is kan ik het om het even waar zetten met drankjes of eten op.' De kasten zijn blauw, net als het keukenplafond. 'Zo krijg je het effect van een blauwe nis, wat samenhangend oogt', vertelt de architect. De handgrepen van de keukenkasten zijn een huzarenstukje.

Tim: 'Ik heb ze zo ontworpen dat ze aaneengeschakeld een golvende beweging maken. De timmerman heeft de grepen met telkens twee rechthoekige machinale bewerkingen - profiel frezen en schuin afzagen - vervaardigd, maar het resultaat ziet er net heel organisch uit.'

Verder zijn er ook nog plannen voor een boekenkast/bureau-meubel, maar dat blijft budgetgevoelig nog even op de plank liggen. En voor de rest heeft dit huis heel weinig meubelen of aankleding nodig: de sprekende architectuur doet wat moet.

De eetplaats, centraal in huis.

De gevel, met passende frisblauwe ramen.

Technische fiche

Terreinoppervlakte: 62 m²

Bouwkosten: 1.050 euro/m²,
excl. btw en erelonen

Architect: www.timpeeters.eu